

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/2638/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló 2023. évi XC. törvény 101. § (2) bekezdés utolsó előtti mondata, továbbá a Kúria Kfv.IV.37.454/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó meghatalmazott jogi képviselő (dr. Mohay György Béla egyéni ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Indítványában a harmadik országbeli állampolgárok beutazására és tartózkodására vonatkozó általános szabályokról szóló (a továbbiakban: Btátv.) 2023. évi XC. törvény 101. § (2) bekezdés utolsó előtti mondata alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kérte az Alaptörvény E cikk (2)–(3) bekezdése, Q cikk (2)–(3) bekezdése, T cikk (3) bekezdése, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozva. A Kúria Kfv.IV.37.454/2025/3. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését az Alaptörvény 28. cikke, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére hivatkozással kérte. Indítványában az Abtv. 61. § (1) bekezdés *b*) pontja alapján kérte továbbá az ügyében hozott 106-2-6742/10/2024-Ké számú hatósági határozat végrehajtásának felfüggesztését.
- [2] 2. Az alkotmányjogi panasz alapját képező ügy lényege a rendelkezésre bocsátott iratok szerint a következő.
- [3] 2.1. Az indítványozó algériai állampolgár 2013 óta tartózkodik Magyarországon. Miután megismerkedett, majd összeházasodott magyar állampolgárságú feleségével,

2018-ban közös gyermekük született. Egy évvel később az indítványozó büntetőjogi felelősségét kábítószerbirtoklás miatt megállapították és feltételesen szabadlábra helyezték rendszeres pártfogó felügyelő előtti megjelenési kötelezettséggel. A feltételes szabadulás próbaidejének lejáratát határideje 2025. január 16-a volt.

- [4] Az indítványozó 2025. január 16-án jogi képviselő segítségével az Enter Hungary rendszeren keresztül foglalkoztatási célú tartózkodási engedély iránti kérelmet terjesztett elő. Erre tekintettel az Országos Idegenrendészeti Főigazgatóság (a továbbiakban: alperes) a 2025. április 16-ig terjedő érvényességi idővel bíró ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolással látta el az indítványozót.
- [5] Az indítványozó által megküldött kérelem 2025. április 1-jén automatikusan törlésre került, mivel annak visszaigazolásától számított 15 napon belül az indítványozó arcképmását, illetve ujjlenyomatát nem rögzítette.
- [6] Figyelemmel arra, hogy az indítványozó sem a rövid időtartamú, sem a tartós magyarországi tartózkodásra vonatkozó szabályokat nem teljesítette, az alperes 2025. április 16-án meghozott 106-2-6742/10/2024-Ké számú határozatával az Európai Unió tagállamai és a schengeni államok területéről Algéria területére kiutasította.
- [7] 2.2. Az indítványozó kérelme alapján eljáró Debreceni Törvényszék az alperes határozatának megsemmisítésére irányuló keresetet 2.K.700.639/2025/9. számú ítéletével elutasította.
- [8] Az indítványozó keresetében a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 42. § (1) bekezdésére hivatkozott. Előadta, hogy munkavállalási és családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelmet terjesztett elő, de a kérelem törlésre került anélkül, hogy erről bármilyen értesítés érkezett volna. Hivatkozott arra is, hogy értelmezése szerint kizárólag a munkavállalási célú tartózkodási engedély kérelme került elutasításra, azonban a családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély kérelme nem.
- [9] A bíróság ítéletében rámutatott arra, hogy az indítványozó keresetében említett jogsértés nem értelmezhető, mivel egyrészt az általa hivatkozott Harmtv. 2024. január 1-jén hatályát veszítette, másrészt az alperes határozatát a Btátv. 98. § (1) bekezdés b) pontjára alapította, és az indítványozó az eljárás során sem vitatta, hogy a törvényben meghatározott tartózkodási feltételeket nem teljesíti, mivel sem rövid időtartamú, sem pedig tartós tartózkodási jogosultsága nincsen.
- [10] A bíróság rögzítette azt is, hogy az indítványozó nem vitatta a foglalkoztatási célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelme törlését, továbbá az alperes – utalva a Btátv. 168. § (11) bekezdés b) pontjára – kellő indoklást adott arra vonatkozóan, hogy a kérelem milyen oknál fogva nem került érkeztetésre.
- [11] A bíróság megállapította, hogy az indítványozó benyújtotta kérelmét, de a jogszabály alapján az nem minősül az alpereshez érkezettnek, mivel a szükséges arckép és ujjlenyomat rögzítését nem teljesítette. Az eljáró bíróság megalapozottnak tartotta az

alperes határozatát amiatt is, mert egy folyamatban lévő kérelem nem képez automatikus akadályt a kiutasítás elrendelésével szemben. Emellett az ítélet szerint helytállóan járt el az alperes, amikor a Btátv. 98. § (1) bekezdés *b)* pont feltételeinek fennálltát megállapította, így a norma kógens jellegére való figyelemmel az indítványozó kiutasításától nem tekinthetett el. Az alperes azt is mérlegelte döntése során, hogy az indítványozó magyar állampolgár házastársával és közös kiskorú gyermekükkel él egy háztartásban, ezért a kiutasítás mellett nem rendelt el beutazási és tartózkodási tilalmat.

- [12] Az eljáró bíróság megállapítása szerint az indítványozó a családi együttélés biztosítása célú tartózkodási engedély kiadása iránti kérelemmel összefüggésben bizonyítékot nem terjesztett elő, illetve az alperes előadása szerint ilyen célú tartózkodási engedély kiadására irányuló kérelem előterjesztésére nem került sor.
- [13] 2.3. A bíróság ítéletével szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Kúria Kfv.IV.37.454/2025/3. számú végzésével visszautasított, mert annak érdemi elbírálására nincs lehetőség.
- [14] A Kúria döntésében utalt a Kp. 116. § *e)* pontjára, miszerint nincs helye felülvizsgálatnak abban az esetben, ha azt a törvény különösen indokolt esetben kizárja. Az indítványozó kiutasítását elrendelő határozat alapján hozott bírósági döntés ellen a Btátv. 101. § (2) bekezdése szerint további perorvoslat, így mind a fellebbezés, mind a felülvizsgálati kérelem kizárt (Kúriai végzés [7]).
- [15] 3. Az indítványozó 2025. szeptember 19-én nyújtott be alkotmányjogi panaszt.
- [16] 3.1. Eredeti indítványában az Abtv. 26. § (1) és (2) bekezdése alapján kérte a Kúria Kfv.IV.37.454/2025/3. számú végzése, illetve a Btátv. 101. § (2) bekezdés utolsó előtti mondatának megsemmisítését, mivel azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjogát.
- [17] A Btátv. támadott rendelkezése kapcsán előadott érvelése szerint az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése egyszerű nyelvtani, illetve teleologikus értelmezéséből is az következik, hogy külön-külön, önállóan mind a bírósági, mind pedig a hatósági, közigazgatási döntések vonatkozásában megilleti az érintett személyt a jogorvoslathoz való jog. A Btátv. támadott rendelkezése sem lehet ellentétes az Alaptörvényben foglaltakkal, vagyis nem zárhatja ki a jogorvoslat lehetőségét.
- [18] Az indítványozó emellett hivatkozott arra is, hogy a tisztességes eljáráshoz és ezen belül a jogorvoslathoz való jogot az Alaptörvényen kívül számos nemzetközi szerződés is védi, többek között az Emberi Jogok Európai Egyezménye (EJEE) és az Európai Unió Alapjogi Chartája. Az indítvány szerint az ezekkel ellentétesnek állított hazai szabályozás az Alaptörvény E cikk (2)–(3) bekezdésébe, illetve a Q cikk (2)–(3) bekezdésébe ütközik. Emellett az sérti az Alaptörvény T) cikkének (3) bekezdését is, mivel az ellentétes az Alaptörvényben foglaltakkal is.

- [19] A Kúria támadott végzése alaptörvény-ellenességét abban látja, hogy a Kúriának észlelnie kellett volna a Btátv. támadott rendelkezésének és az Alaptörvény ezzel kapcsolatos előírásának kollízióját, valamint azt, hogy a Btátv. ezen rendelkezése nemzetközi szerződésekbe is ütközik, ezért az Abtv. 25. § (1) bekezdése, illetve az Abtv. 32. §-a alapján az Alkotmánybírósághoz kellett volna fordulnia a kollízió feloldása érdekében.
- [20] Ezen felül indítványozta az alperesi határozat végrehajtásának felfüggesztését az Abtv. 53. § (4) bekezdés és Abtv. 61. § (1) bekezdés *a)* és *b)* pontja alapján.
- [21] 3.2. Az Alkotmánybíróság főtítkára hiánypótlásra hívta fel az indítványozót. A hiánypótlási felhívás rámutatott, hogy a kérelem mikor minősül határozottnak. Emellett felhívta a figyelmet arra is, hogy az indítványnak kellő indokolást kell tartalmaznia arra nézve, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés és bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével. A hiánypótlási felhívás tartalmazta azt is, hogy a korábbi indítványát kizárólag az Abtv. 26. § (1) és (2) bekezdésére alapította és a főtítkári tájékoztatás felhívta figyelmét, hogy ha bírósági döntés megsemmisítését is kéri, az indítványban az Abtv. 27. §-át célszerű megjelölnie.
- [22] 3.2. Az indítványozó a hiánypótlásra felhívó főtítkári levelet 2025. október 20-án vette át, az indítvány-kiegészítést 2025. november 18-án, határidőben nyújtotta be.
- [23] Az indítványozó az indítvány-kiegészítésben egységes érvelést előadva egyrészt az Abtv. 26. § (1) bekezdésére hivatkozva a Btátv. 101. § (2) bekezdés utolsó előtti mondatának, másrészt az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján a Kúria Kfv.IV.37.454/2025/3. számú végzésének megsemmisítését kérte, mivel azok sértik az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében biztosított jogorvoslathoz való alapjogát, tartalmilag lényegében megismételve a korábbi indítványa érvelését.
- [24] A panasszal támadott Btátv. 101. § (2) bekezdése kapcsán fenntartotta az E) cikk (2)–(3) bekezdése, a Q) cikk (2)–(3) bekezdése, illetve a T) cikk (3) bekezdése sérelme körében az eredeti indítványában előadottakat, valamint azt kiegészítve hivatkozott a XXVIII. cikk (1) bekezdése sérelmére is. A tisztességes eljáráshoz való jog körében arra hivatkozott, hogy a tisztességes eljáráshoz való jognak része a jogorvoslathoz való jog.
- [25] A Kúria panasszal támadott döntése kapcsán fenntartotta az eredeti indítványában az Alaptörvény 28. cikk sérelme kapcsán előadott érveit is.
- [26] Az Alkotmánybíróság az indítványt az indítvány-kiegészítésben fenntartott tartalmára tekintettel bírálta el.
- [27] 3.3. Az indítvány benyújtását követően a belügyminiszter *amicus curiae* beadványt terjesztett elő, amelyben kifejtette az indítvánnyal kapcsolatos álláspontját.

- [28] 4. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról. Az Abtv. 56. § (2) bekezdése értelmében a befogadhatóságról döntené jogosult tanács mérlegelési jogkörben vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26. § és a 27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [29] Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés c) pontja alapján alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetősége nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll. A Kúria a támadott jogszabályi rendelkezést alkalmazva utasította vissza az indítványozó felülvizsgálati kérelmét.
- [30] Az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette. A kérelmező az alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.
- [31] 4.1. Az Abtv. 30. § (1) bekezdése értelmében az Abtv. 26. § (1) bekezdése és az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján benyújtott alkotmányjogi panaszt a sérelmezett döntés kézbesítésétől számított hatvan napon belül kell benyújtani az ügyben első fokon eljáró bírósághoz címezve. Az alkotmányjogi panasz határidőben benyújtottnak minősül.
- [32] 4.2. Az Alkotmánybíróság a továbbiakban azt vizsgálta, hogy az indítvány megfelel-e az Abtv. 52. § (1b) bekezdésben foglalt további követelményeknek.
- [33] A panasz megjelölte az Alkotmánybíróság hatáskörét megalapozó törvényi rendelkezést, a támadott jogszabályt, illetve bírói döntést, és kifejezett kérelmet tartalmaz a jogszabály és a bírósági döntés megsemmisítésére. A panasz megjelölte az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit. Az indítványban hivatkozott alaptörvényi rendelkezésekkel kapcsolatban az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése kapcsán adott elő a jogszabály alaptörvény-ellenességére vonatkozó okfejtést.

- [34] Az indítványozó hivatkozott az Alaptörvény E) cikk (2)–(3) bekezdésére, Q) cikk (2)–(3) bekezdésére és T) cikk (3) bekezdésére. Ezen rendelkezések az Alkotmánybíróság gyakorlata értelmében nem tartalmazzanak Alaptörvényben biztosított jogot, így alkotmányjogi panasz alapjaként nem vehetők figyelembe {lásd például: 3049/2023. (II. 8.) AB végzés, Indokolás [10]; 3280/2024. (VII. 24.) AB végzés, Indokolás [14]}.
- [35] Az indítvány pusztán utalás szintjén hivatkozott az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére, azonban a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét illetően önálló alkotmányossági kifogást nem adott elő, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelmét a jogorvoslathoz való jog sérelmén keresztül állította.
- [36] Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének sérelmét érdemben csak a Btátv. támadott rendelkezése kapcsán fejtette ki. A Kúria támadott végzése alaptörvény-ellenességét az indítványozó azzal indokolta, hogy a Kúria végzése a Btátv. 101. § (2) bekezdés utolsó előtti mondatának alaptörvényellenes tartalmára hivatkozva utasította vissza felülvizsgálati kérelmét, vagyis a Kúria panasszal támadott döntésének alkotmányosságát a Btátv. támadott rendelkezésének ügyben történt alkalmazása miatt vitatta, magával a kúriai döntéssel szemben nem fogalmazott meg alkotmányossági kifogást. Ezt húzza alá az is, hogy az indítványozó szerint a Kúriának kezdeményeznie kellett volna az ügyben alkalmazandó, panasszal támadott Btátv. 101. § (2) bekezdés alkotmányossági vizsgálatát.
- [37] Erre tekintettel az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében és az Abtv. 26–27. §-ában foglalt követelményeknek a Btátv. 101. § (2) bekezdése alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése sérelmére tekintettel állító indítványi elem tesz eleget, ezért a továbbiakban ennek befogadhatóságát vizsgálta.
- [38] 4.3. Az Abtv. 29. §-a alapján az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltétele, hogy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30], illetve 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [39] Az indítványozó az idegenrendészeti kiutasítást elrendelő hatósági határozattal szembeni jogorvoslatával élve a hatósági határozat törvényességi felülvizsgálatát kezdeményezte, amelyet a Debreceni Törvényszék annak megalapozatlanságára tekintettel elutasított. Az indítványozó az elsőfokú bírói ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyet a Kúria, tekintettel a támadott Btátv. 101. § (2) bekezdésére – azaz a bírósági határozat elleni további perorvoslatot kizáró rendelkezésre –, visszautasított. Ennek következtében az indítványozó olvasata szerint alaptörvény-ellenes a Btátv. azon rendelkezése, miszerint az elsőfokú bírói döntéssel szemben további perorvoslatra nincs lehetősége.

- [40] Az Abtv. 29. §-ában írt alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdésre vonatkozó feltételt illetően az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy részletesen kimunkált és következetesen alkalmazott gyakorlata van az Alaptörvény a XXVIII. cikk (7) bekezdése tartalmát érintően.
- [41] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése alanyi jogot keletkeztet a jogorvoslat igénybevételére mindenki számára, aki a döntés folytán jogát vagy jogos érdekét sértve érzi. A jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó törvényi szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket és azok igénybevételének a módját {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}, azonban a jogorvoslathoz való jog tekintetében az Alkotmánybíróság gyakorlata számos követelményt határozott meg, amelyeknek meg kell felelnie a jogorvoslati rendszernek.
- [42] A jogorvoslat egyik elemeként az érdemi, ügydöntő döntések tekintetében a más szervhez vagy ugyanazon szervezeten belüli magasabb fórumhoz fordulás lehetőségének biztosítását rögzítette {35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}, melyhez a közigazgatási döntések vonatkozásában társult a bírói út rendelkezésre állásának követelménye is. További elemként határozta meg az Alkotmánybíróság a jogorvoslati fórum abbéli képességét, hogy a sérelmezett döntést felülvizsgálja, és a sérelem fennállása esetén a döntés megváltoztatása vagy megsemmisítése (hatályon kívül helyezése) révén a sérelmet a döntésre visszaható módon orvosolja. Minden jogorvoslat lényegi, immanens eleme a jogorvoslás lehetősége, vagyis a jogorvoslat fogalmilag és szubsztanciálisan tartalmazza a jogsérelem orvosolhatóságát {3020/2018. (I. 26.) AB határozat, Indokolás [37], 35/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [16]}. Az Alkotmánybíróság gyakorlata következetes a tekintetben, hogy a jogorvoslathoz való jog a rendes jogorvoslati eszközök igénybevételét foglalja magában {9/2013. (III. 6.) AB határozat, Indokolás [28], 20/2015. (VI. 16.) AB határozat, Indokolás [16]}, azonban a rendes jogorvoslati eszközök mindegyikére egyaránt, azonos tartalommal vonatkozik.
- [43] Az Alkotmánybíróság a 14/2018. (IX. 27.) AB határozatban átfogóan áttekintette a jogorvoslathoz való joggal kapcsolatos gyakorlatát, amely során utalt arra, hogy a jogalkotó a különböző eljárásokra irányadó szabályozásokban határozza meg az igénybe vehető jogorvoslati lehetőségeket, azok igénybevételének módját, az Alaptörvény azonban nem tartalmaz előírást azzal kapcsolatban, hogy hogyan épüljön fel a jogorvoslat rendszere.
- [44] Jelen ügyben, miután az indítványozó hatósági határozat törvényességi felülvizsgálatára irányuló keresetét a Debreceni Törvényszék elutasította, felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő a Kúriához. Nincs helye azonban felülvizsgálatnak abban az esetben, ha azt a törvény kizárja. Tehát a jogalkotó meghagyta saját magának azt a lehetőséget, hogy bizonyos esetekben – többek között mint a jelen alkotmányjogi panasz alapját képező idegenrendészeti ügyekben

– kizárja a kiutasítást elrendelő határozat törvényességi felülvizsgálatában született elsőfokú bírói ítélettel szembeni további perorvoslatokat.

- [45] Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jog sérelme vonatkozásában az Alkotmánybíróság emlékeztet arra, hogy töretlen gyakorlata alapján a felülvizsgálat – mint rendkívüli jogorvoslat – az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jog tartalmával nem áll alkotmányjogi összefüggésben {lásd: 3242/2015. (XII. 8.) AB végzés, Indokolás [24]; 3357/2017. (XII. 22.) AB határozat, Indokolás [89]}. Az Alkotmánybíróság értelmezésében a jogorvoslathoz való alapjog alkotmányos védelmi köre ugyanis a rendes jogorvoslatokra terjed ki {lásd: 3266/2020. (VII. 3.) AB végzés, Indokolás [16]; 3240/2020. (VII. 1.) AB végzés, Indokolás [12]; 3162/2020. (V. 21.) AB végzés, Indokolás [16]; 3112/2020. (V. 8.) AB végzés, Indokolás [25]}.
- [46] A jogorvoslathoz való jog lényeges tartalma, hogy legalább egy érdemi és hatékony jogvédelmi eljárást biztosítson bármely jogsérelem esetén, okozza azt akár bírósági, hatósági vagy más közigazgatási eljárásban hozott döntés. Az Alaptörvény nem tartalmaz arra vonatkozó előírást, hogy a jogorvoslati fórumrendszernek hány fokon kell biztosítania az érintett alapjog gyakorlását, ennek megfelelően a jogorvoslati eljárás egyfokú kialakítása az Alaptörvény kívánalmainak teljességgel eleget tesz {22/2014. (VII. 15.) AB határozat, Indokolás [95]}. Az Alaptörvény azt nem garantálja feltétlenül, hogy a közhatalmi döntéssel kapcsolatos jogorvoslati eljárásban hozott bírói döntés is újra megtámadható legyen {3539/2023. (XII. 21.) AB határozat, Indokolás [45]}.
- [47] Az Alkotmánybíróság a fentiek alapján megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének állított sérelme vonatkozásában nem veti fel a támadott bírói döntést érdemben befolyásoló Alaptörvény-ellenesség kételyét, és nem alapoz meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, így az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételeknek.
- [48] 5. Az Alkotmánybíróság a fentiekre tekintettel az alkotmányjogi panaszt – figyelemmel az Abtv. 27. és 29. §-ára, valamint 56. § (2) bekezdésére – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.
- [49] 6. Az alkotmányjogi panasz visszautasítására tekintettel az Alkotmánybíróságnak nem kellett döntenie az Abtv. 61. § (1) bekezdése szerinti végrehajtás felfüggesztése tárgyában előterjesztett kérelemről {hasonlóan például: 3380/2024. (X. 18.) AB végzés, Indokolás [31]; 1108/2026. (III. 6.) AB végzés, Indokolás [31]}.

Budapest, 2026. október 13.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sonnevend Pál s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Réka s. k.,
előadó alkotmánybíró